

прѣзъ вратата, която се нарича „смъртъ“, когато „умрешъ“, само тогава ще познаешъ какво нѣщо е Богъ. Затуй именно „умиратъ“ хората. И когато въ една душа се зароди желание да познае Бога, тя трѣбва да „умре“, като си каже: „Азъ трѣбва да умра, за да позная Бога“ — това е най-правилното опрѣдѣление на Богопознанието. Ония, които сж писали Евангелието, сж били хора много мждри. Нѣкои мислятъ, че Евангелиститѣ сж били, като рибари, прости, неучени, и че и Иисусъ Христосъ билъ простъ, неученъ. Обаче, това съвсѣмъ не е тъй: Христосъ се е училъ въ небесното училище; той нѣмаше нужда да се учи на земята. Азъ се чудя на туй именно поврѣхностно заключение, че човѣкъ, който никакъ не се е училъ, е можалъ да обърне свѣта и да заведе хората при Бога. Материалиститѣ, пантеиститѣ казватъ: „Вие християнитѣ сте много голѣми глупци, вие нѣмате логика: на единъ човѣкъ, който е билъ простъ, неученъ, вие се упоавате Той да ви заведе при Бога. Ние, когато разсждаваме — добавятъ тѣ — вземаме въ съображение всички нѣща“. Нѣкой, като проповѣдвалъ еднажъ въ черква, че Христосъ съ петъ хлѣба и двѣ риби нахранилъ петъ хиляди хора, — за да направи това чудо възможно за схващане на слушателитѣ, казалъ: „Да не мислите, че тия хлѣбове сж били обикновени, не — тѣ сж били голѣми като могили“. Единъ овчаръ, като чулъ това, посвирналъ си по овчарски и му рекълъ: „Защо говоришъ така? Менѣ не ми е чудно, че хлѣбоветѣ сж били толкова голѣми, ами азъ се чудя какви сж били устата на оная фурна, въ която сж били опечени тия съмуни“. Ето нашата нелогичность, нашето поврѣхностно